

Угода
між Міністерством екології та природних ресурсів України
та Міністерством навколишнього середовища та водних
ресурсів Республіки Болгарія про співробітництво
в галузі охорони навколишнього середовища та
раціонального використання природних ресурсів

Дата підписання: 30.01.2003

Дата набрання чинності: 30.01.2003

Міністерство екології та природних ресурсів України і
Міністерство навколишнього середовища та водних ресурсів
Республіки Болгарія, що іменуються надалі Сторони,
підтверджуючи прихильність цілям та принципам Статуту
Організації Об'єднаних Націй (995_010),
виходячи з дружніх відносин, існуючих між Україною та
Республікою Болгарія, і необхідності подальшого розширення
співробітництва в галузі охорони довкілля та природних ресурсів у
Чорноморсько-Балканському регіоні,
визнаючи принципи та положення Конвенції про захист Чорного
моря від забруднення (1992) (995_065) та Стратегічного Плану дій
для відновлення та захисту Чорного моря, підписаного на
Міністерській конференції в Стамбулі (1996), та Декларації про
співробітництво у створенні Нижньодунайського зеленого коридору
(2000), а також Конвенції про співробітництво з охорони та сталого
використання річки Дунай (м. Софія, 1994) (998_800),
усвідомлюючи свою відповідальність перед сучасним і
прийдешніми поколіннями щодо запобігання екологічним лихам і
катастрофам, деградації природного середовища та створення
екологічно безпечного середовища існування,
беручи до уваги національні законодавства України та
Республіки Болгарія в галузі охорони довкілля та природних
ресурсів,
погодилися про таке:

Стаття I

Сторони будуть розвивати та зміцнювати співробітництво в
галузі охорони навколишнього природного середовища, розв'язання
екологічних проблем та раціонального використання природних
ресурсів відповідно до принципів сталого розвитку, враховуючи
інтереси обох країн.

Співробітництво Сторін буде здійснюватися на основі рівності
та взаємної вигоди.

Стаття II

Практичні напрями співробітництва будуть визначатися
Сторонами спільно, відповідно до національних законодавств та
державних екологічних програм.

Стаття III

Співробітництво буде здійснюватися за наступними основними
напрямами:

1. Формування Європейської екологічної мережі, особливо,
Нижньодунайського зеленого коридору.

2. Захист річки Дунай у рамках Конвенції про співробітництво з охорони та сталого використання річки Дунай (м. Софія, 1994) (998_800).

3. Захист Чорного моря і його ресурсів в рамках Конвенції про захист Чорного моря від забруднення (1992) (995_065).

4. Впровадження Стратегічного плану дій для відновлення та захисту Чорного моря (1996).

5. Охорона поверхневих вод суші, морського середовища та природних ресурсів територіальних вод, континентального шельфу та виключної економічної зони з врахуванням міжнародних угод у цій галузі.

6. Моніторинг стану Чорного моря та ріки Дунай.

7. Співробітництво в рамках багатосторонніх конвенцій, угод, протоколів та інших міжнародних договорів у галузі збереження біорізноманіття Чорноморського регіону.

8. Охорона атмосферного повітря від забруднення.

9. Охорона та раціональне використання територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

10. Регулювання рекреаційного використання національних природних парків.

11. Захист навколишнього природного середовища від радіаційного забруднення.

12. Збереження біологічного різноманіття, розробка й здійснення проектів щодо вивчення та порятунку рідкісних видів тварин і рослин, що знаходяться під загрозою зникнення, та середовища їх існування та місць зростання.

13. Охорона ґрунтів та раціональне використання земельних ресурсів.

14. Охорона та захист лісів, раціональне використання і відтворення лісових екосистем.

15. Вивчення впливу забруднення довкілля на клімат.

16. Покращення якості повітря та води в містах та інших населених пунктах.

17. Екологічна експертиза впливу різних об'єктів на навколишнє середовище.

18. Питання правового регулювання і управління в галузі охорони навколишнього середовища.

19. Економічне регулювання раціонального використання й охорони природних ресурсів.

20. Система екологічної освіти та інформації.

21. Методологічні аспекти екологічної експертизи, екологічного прогнозування та проектування, включаючи екологічну експертизу проектів з вивчення та використання корисних копалин.

22. Розроблення екологічних нормативів, правил та відповідної нормативно-методичної документації в галузі охорони навколишнього природного середовища.

23. Контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів.

24. Обмін інформацією та співробітництво у сфері небезпечних хімічних речовин та підготовчого менеджменту.

25. Запобігання незаконній торгівлі речовинами, що руйнують озоновий шар.

26. Впровадження вимог Конвенції про оцінку впливу на довкілля в транскордонному контексті (995_272).

Стаття IV

Співробітництво здійснюється в наступних основних формах:

спільна реалізація конкретних заходів щодо охорони та поліпшення стану навколишнього середовища;

обмін науково-технічною документацією та інформацією, а також нормативними правовими актами і методичними розробками в галузі охорони довкілля;

обмін вченими і фахівцями в дослідницьких та навчальних цілях, для проведення консультацій, стажувань, навчальних курсів й обміну досвідом;

проведення спільних досліджень та експериментальних робіт, обмін результатами досліджень і досвіду, експертних висновків;

організація та проведення симпозіумів, конференцій, виставок;

обмін досвідом з питань здійснення державного контролю в сфері охорони навколишньої природного середовища;

обмін інформацією про форми і методи співробітництва Сторін з неурядовими екологічними організаціями своїх країн.

Стаття V

З метою реалізації положень даної Угоди Сторони будуть визначати відповідальних координаторів та розробляти конкретні програми співробітництва.

Стаття VI

Питання правової охорони й використання результатів співробітництва розв'язуються відповідно до національних законодавств держав Сторін.

Стаття VII

Результати співробітництва, отримані при застосуванні положень даної Угоди, можуть бути передані третій стороні, її юридичним чи фізичним особам тільки за письмової згоди Сторін.

Стаття VIII

Дана Угода не стосується прав і зобов'язань Сторін, що впливають з інших міжнародних договорів, учасниками яких вони є.

Стаття IX

За взаємної згоди Сторін у дану Угоду можуть вноситися зміни й доповнення, що оформляються окремими протоколами, що є невід'ємною частиною даної Угоди.

Стаття X

У випадку виникнення розбіжностей у тлумаченні або застосуванні положень даної Угоди Сторони будуть вирішувати їх шляхом переговорів чи консультацій.

Стаття XI

Дана Угода набуває чинності з дати її підписання.

Дана Угода укладається терміном на п'ять років. Її дія буде автоматично продовжуватися на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна зі Сторін не повідомить у письмовій формі іншу Сторону не менш ніж за шість місяців до закінчення відповідного п'ятирічного

періоду про свій намір припинити дію даної Угоди.

Вчинено в м. Київ 30 січня 2003 року у двох примірниках, кожний українською, болгарською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними.

У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні положень цієї Угоди переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Міністерство
екології та природних
ресурсів України

За Міністерство
навколишнього середовища
та водних ресурсів
Республіки Болгарія